

Tange (FP):

I princippet kan fremskridtspartiet tilslutte sig dette forslag til folketingsbeslutning, men vi må da selvfølgelig sige, at vi synes, det er noget ejendommeligt, at man nu ønsker sagen overført til retsudvalget, når den én gang er kommet i arbejdsmarkedsudvalget. Dertil kommer, at vi er noget forundrede over, at man fremsætter forslaget, fordi det kun kan være med til at trække sagen i langdrag, og det forundrer os også, at venstre ikke er i stand til selv at lave et lovforslag vedrørende disse forhold. Vi har set, at centrum-demokraterne har lavet et ualmindelig godt lovforslag, der behandles i retsudvalget, og jeg mener ikke, at det varer så forfærdelig længe, inden vi kan få dette lovforslag frem til anden behandling her i tinget.

Jeg synes i virkeligheden, at dette forslag til folketingsbeslutning er noget overflødigt, fordi det simpelt hen går ud på, at regeringen skal lave det samme lovforslag, som centrum-demokraterne allerede har lavet, og som er under behandling i retsudvalget.

Gudme (RV):

Hr. Tange mente, at dette forslag var overflødigt. Jeg forstår dette forslag som et ønske om at skifte spor med hensyn til behandlingen, og alene det. Det vil altså sige, at den drøftelse, man hidtil har haft i arbejdsmarkedsudvalget om de samme ord, som nu gentages i dette forslag, ønsker man at føre videre i retsudvalget. Justitsministeren har lige sagt, at han fandt det hensigtsmæssigt, at drøftelsen foregik i retsudvalget, og jeg kan for mit vedkommende erklære mig enig heri. Det er jo i realiteten det, vi skal træffe beslutning om. Det, der én gang er drøftet, skal vi nu rent udvalgmæssigt drøfte et andet sted, og det er praktisk.

Men så kan vi da godt med det samme foregribe lidt af udviklingen og sige, at i går, hvor der vistnok skete det, at hr. Brusvang havde læst galt på dagsordenen, sådan at han troede, at man behandlede dette forslag, men senere opdagede, at det var finanslovforslaget, da fik vi et forslag om motive-ret dagsorden, hvor man opregner tre punkter netop med hensyn til denne problematik. I dette dagsordensforslag, som altså kom en dag for tidligt, kunne vi læse, at man nu fra centrum-demokraternes side

mente, at det rigtige ville være vedrørende denne problematik, som fra centrum-demokraternes side oprindeligt har fundet udtryk i, at man har fremsat lovforslag nr. 30 om ændring af borgerlig straffelov, at man ændrede politivedtægten i overensstemmelse med den formulering, som justitsministeren har fremsendt i et brev af 25. marts i år til folketingets retsudvalg.

Jeg tror, det er rigtigt, at vi får lejlighed til at drøfte dette med justitsministeren i et samråd, der finder sted i morgen, om lovforslag nr. 30, og efter at vi er færdig med den behandling, som vi nu står midt i, altså også om dette beslutningsforslag nr. LXIX. Derfor skal vi altså ikke tage beslutningen på forhånd, lige så lidt som vi skulle tage den i går, hvor den kom i utide, men jeg har en stærk fornemmelse af, at det bærer hen i den retning, at et flertal kan og bør enes om, at den rigtige måde at løse denne problematik, der jo har sin forhistorie i Bækkelund- og Info-sagerne, er, at vi får en klar og utvetydig regel nedfældet i politivedtægten.

Hvis det, som justitsministeren sendte til os forleden dag, er noget, som vi snart kan se skrevet i politivedtægten på justitsministerens eget initiativ og med venlig støtte fra et flertal i folketingets retsudvalg, så tror jeg, at denne sag og den uro, der har været en følge af denne sag, kan ende på en rimelig måde.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg kan jo begynde, hvor hr. Gudme sluttede. Jeg er ganske enig i den opfattelse, at det er på tide at få en afgørelse og få en afgørelse efter de synspunkter, der er fremlagt flere gange fra denne talerstol, både af mit eget parti og heldigvis også af en række andre partier, nemlig at man får sikret retten til at færdes frit, så man ikke igen kommer ud for situationer, hvor nogle tror, at det kan være lovligt at hindre andre adgang. Vi har jo diskuteret det så ofte, at det kun vil være gentagelser, hvis man kommer yderligere ind på de synspunkter, man her må afveje over for hinanden.

Da vi i sin tid havde centrum-demokraternes forslag til første behandling, advarede jeg imod, at man først og fremmest tænkte på, at det skulle være en straffelovsændring. Jeg fandt dengang andre veje bedre, f. eks. en ændring af politivedtægten